

Афоризам недеље

Јесмо ми небески народ, али због разубјеног ваздуха брзо пропадамо.

Саша Милетић

Горан Миленковић

Колика је снага парламента? Двеста педесет коња.

Зоран Додеровић

Штрајк нашег позоришта публика је прихватила с одушевљењем.

Милан Р. Симић

Не види даље од носа а свуда га гура.

Новак Радуловић

НАЈБОЉА САТИРИЧНА ПРИЧА

ТРЕНД

Слушај куме, синоћ сам продао веру за вечеру, тачније продао сам твој бренд, јавиће ти се ортак за који дан да извршите пренос... Ама, шта скачеш одмах, знам да је то ваш бизнис, али лик има кинту да две породичне традиције откупиш... Како то мислиш не занима те, зар мислиш да је неког брига шта тебе занима?

КОРАК

Када је грађанин Петровић поклекло да пружи корак није размишљао о милама, напротив! Размишљао је само о тих неколико метара који су га делили од крова над главом. Пре него што је закорачио, председничкој колони је показао средњи прст и већ следећег тренутка нашао се у топлој просторији.

ДЕВИЈАЦИЈЕ

Професора су извукли из постеље, прочитали његова права и одвели у непознатом правцу. Узалуд су студенти чекали почетак часа, њихови саови показивали су друго време.

НИВО

Након успешног дана добротворитељ се погледао у огледалу, поправно немирни прамен и задовољан осмех упутио на распричаном телевизору. Тамо је изгледао још лепше и успешније.

УМЕТНОСТ ЗАВОЂЕЊА

Када је коначно завршио свој портфолио, све је изгледало потпуно савршено. Штавише, само је свевишњи могао имати бољу референцу.

Весна Денчић

Злајина серија

Милан Тодоров

Имам за вас једну добру и једну свакодневну вест.

***
Странци долазе у Србију само из два разлога. Да поправе зубе или да их покажу.

***
Ми нисмо ни за исток, ни за запад. Ми смо као танга гаћице. На средини.

***
Србија мора да буде мала, јер наше мало може некоме много да значи.

***
Људи који с флашом пива седе испред сеоске продавнице доказ су да на селу још има живота.

***
Средњи прст је наш кажипрст. Кад сам се родио

мене нико није заменио у породилишту, а сад је касно да се мењам.

***
Кад умрем свеједно ми је за кога ћу гласати.

***
Срео сам пријатеља после двадесет године. Разменили смо бројеве телефона. Оба су била лажна.

***
Хало, Интерпол, да ли ме је неко можда тражио?

***
Кад дижем паре са банкомата увек руком уместо пин кода сакријем износ који подижем. Да ми се не смеју они иза.

Дневник једног сељака

Пише: Бојан Љубеновић

Драги дневниче, одмах на почетку да ти кажем - жена ми ушла у пубертет. Откуд жена њених година у пубертету, не бих ти знао рећи, ама сви симптоми су ту, грешке нема. Све је почело ономад кад је мој Воја безецовао Милицу из Трешњара, снајка учестало поче да нас посећује и да видиш, здружи се с мојом Добрилом. Одра ми то би сумњиво, у нас је ред и обичај да се снаја и невеста попреко гледају и оговарају ди спигну, овакво друговање неће на добро да изађе, тачно сам знао. Што слутиш то ти се и деси, једаред се кући с њиве вратим раније, имаћу шта и да видим, Добрила скинула мараму с главе а Милица је фризира. Што се, жено, удешаваш, питам, није ни свадба ни слава, она ћути, а снајка вели, чика Тодоре погледај што тета Добрила има лепу носу, греота да је марамом спутава, од данас више нема да је нос! А шта ако се прелади, питам ја, оне се мал' не заценеше од смеха, веле, баш си Тодоре затуцан. Не прође много, жена ми се једно јутро учини чудном, реко, Добрила, шта ти је то црвено на лице, да те није нешто ујело, она вели, ништа ме није ујело него ми Милица ономад наредила да турам мало руменила на образе, каже да сам тако лепша, а ти си тек сад наш'о да примениш, види се колико своју жену гледаш. Немој тако Добрила, ја сам домаћин човек, а домаћину је напреча дужност да кућу и стоку гледа, а жену тек ако стигне, браним се ја, ал' видим да ме Добрила и не слуша већ се једнако у огледало смешна. Да је ту цела муза па ни по јада. Ал' није.

Једно вече око „Дневника“ видим узмувала се Добрила, питам шта је, она вели, ја ћу Тодоре с Милицом на зумбу! Какав зумбул, питам, није зумбул него зумба, објашњава она, то ти је нешто ко аеробик, многе жене из села иду. Јеси ти, жено, ударила с главом о шток, шта ће тебе аеробик под старе дане, поваздан си на ногама, боља ти кондиција од тога не треба, нећеш на Олимпијаду да идеш! То је ради здравља и притиска, рече она, него

сутра да поранимо у Крагујевац треба патике да купим, не могу у опанци на зумбу смејаће ми се цело село. Е, тад сам, богами, сватио да је ђаво однео шалу. Ја сам маштовит човек, ал' Добрилу у патине да замислим стварно не могу. Распита сам мало, и стварно, у наш дом културе свако друго вече окупљају се женковице, пуште музику па раде физиктуру, а тренер им нико други до попадија Лена, она што ју је Борко на превару из Белорусије за попа Фићу довео. С тај цезерсајз заразила и старо и младо, иду масовно ко некад у А-Фе-Же, на фолклор више нико и не мисли. Исто вече одем у Рацине механе, попијем пиво па пред свима изнесем проблем, кад скочише мужевни са свих страна, и њи иста мука мучи. Жика Бамбус вели од кад је његова Радмила решила да смрша зелениш му на уши излази, закука и Мика Лабави, вели његова се Слава јутрос увукла у фармерке, до подне је лимарским маказима из њих вадрли. Нема нам друге, браћо, кажем, него да код попа Фиће идемо и тражимо да своју попадију обузда иначе ће за наш случај и владица да сазна! Речено учињено, отац Фића нас лепо прими, ал' немоћно шири руке, вели, попадија је у њов брак инокосни орган и не подлеже под црвену власт, него да ми идемо код председника Лудог Лалета нек он замандали дом културе и тако реши ствар. Одемо код Лалета, ал' он ни да чује, вели није луд да се пред изборе са женама комфортира, уосталом не види у чему је проблем, ето његова Лена редовно иде код попадије на третман и већ се подмларила, за месец два све наше жене биће ко манекени! Е, ту га ја дочеках:

- А шта мислиш Лале, кад наше жене све одреда постану згодне и ремонтване облеко ли им ми овакви одржавели, изливани и оклембешени и даље бити потаман ил' ће да потраже неке млађе и лепше, спрам себе подмлареник?
Лале се мало замисли, а онда скочи ко опарен, истера нас све из канцеларије, па на дом културе окочи волки натпак „Зтворено до даљег“!

Твој Тодор

Миланко Косановић

Саша Димитријевић - ИСТО

(Не)хонорарни сарадник

"Моји загрљаји и медитација помогли су Новаку Ђоковићу."

Пене Имаз, гуру

"Косово у УН не може да добије столицу, може само хоклицу."

Ивица Дачић, министар

Поштовани читаоци, ако сте расположени за сарадњу шаљите своје прилоге на адресу: „Вечерње новости“ Трг Николе Пашића 7, 11000 Београд (за ведру страну)

e-mail: trn@novosti.rs